

Bergen den 31^{te} Marts 1848.

Min kjære Edvard!

Altene i Begyndelsen af
forrige Uge var jeg bestemt at sende
Dig et Brev i Løbet af Sammen, og
da jeg saa i Torsdags modtog Dit Brev
Min kjære Brev, bestemtde jeg igen
me vist at det skulde skee Løvedag,
men som du ser haar vi nu Tirsdag,
og end er det usikkert om jeg fuldfører
idag. Jeg haar jo ikke givet den Sammen
Udledning som du, thii da vilde jeg
forebringe en stor Usandhed. Jeg haar
saarom Tid nok, men haar dog de faa
udrøktet hvad jeg saa gjerne vilde og
burde. Tingene er den at man er gammel
og tung, og Høllrodet ikke altid det
bedste, og saaledes mangler Skriften
til at fange an; thii jeg har oft. bragt
i Erfaring at vel bekyndt er Høllfuld
fjort, og kjærlig vord jeg at det nok
gaar, men det vore lader man sig
forhindres af Uvetydeligheden, derhal
dig burde faa Lov et udvise saa me.
gen Udskyldelse over Du, men det er
som sagt Ulderdommen der gjør sig
gjeldende ogsaa i dette Skriftel. Du
gør vistnok den Annættning, men

Njære Edvard, at naar jeg gjør Noe
lang en Indledning, saa under det dig
ei at jeg ei kan bringe et Par Citata,
og deri kan du jo have Ret. Men
hvor kan man saa sin. Maade at udtrykke
sig paa, og naar jeg sidder paa
paa Papiret for at underholde mig
med dig, da saa det være som om jeg
samtalte med dig, og derfor under
Du ikke om jeg for en Samul. vidtløftig
og en Pakt for Drevet, der beredde
mig en stor Glæde, og Pakt for sin
virkningen til. Middagen, der jeg saa
indeeligen gjerne havde modtaget om
det lod sig gjøre, og det uden noget
Forsætligt som Desser. Ja iaar
ere disse Dyr stort Traktament hos
os i Bergen, thi de blive betalte indtil
40 Skilling pr. Par, og det er en stor
Pris. De spiser. Middag hveranden
Tirsdag hos Smiths, og der har jeg jo
samlet dem et Par Gange, kjemmer dem
en Gang, med Modtagelse af en heel
Doel Gjæstgiver - hvilket for resten smaa
fortrøffelig - Samlinger ofte er stor
Familie og L'anne fast, som vi havde
den 20de i denne Maaned, og i hvilken
Du kan tro vi havde flod. Vi har ikke
havt noget egentlig Dag siden min Gode
Aars Fødselsdag, da jeg stodes hos gnet
mig for Aldgiften og for dag ikke et
saa se alle dem man imødeser. Nu

Mors. Maja Piiis samt Præsten Christ.
med datter Doris til Byen, og de gaves
da Auldedning til et Selskabs paa 50 Per-
soneer. Præsten fik vi rigtig nok ikke
see hos os, da han vieste saa hurtigt
sineu igjen, men imidlertid var han
for en stor del Skyld i at Selskabet
blev til, da han flere Gange havde været
i Byen uden at vi har Mennesket see ham
hos os, og han en dag en af vore gamle
C'enners V. havde ventet at alt Skulde
være forbi saemt i H. S., da vi spiste
nordens Maaltid H. G. men vore Gjæster
være saameen saa hyggelige og oplyste
at de holdt paa at dandse til Skotten
var 3 om Morgenen, jo Outred Morsens
og Tante Piiis Mors søndag paa Gulen
til slut. Naar man skal anse de
mange Pedige paa et Selskabs, saa er
det da en stor Satisfaction at Gjæstene
mere sig, og det troer jeg man kan
sige var Tilfældet den Aften. Nei
nu længe. Maria mig viit, Skotte
er avet, og jeg skal spise Middag
hos hende med Tante Mors, derefter
jeg løbe først et viit i Hod, og saa til
Haldboden.

Torsdag den 2^{de} April

Hon har Du mig da attet,
og det for at sige at end dette Brev
at det kan komme afsted med Patten
iaften. Piesdag Aften var jeg paa en Cen-
cent som Ordresterpersonalet gas for et
meget tyndt Publicum, og igoar var
- Mors og jeg hos Maren Ellerhusen i

en Boston med Fasts og Onkel. Mitter,
hvor vi blev troet med deilig
Ostev. en sand Maritet. I Torsdags har
vi haft Bærgjærelse paa Cantons. og
saaledes har vi lidt mere Traalhed her,
men det hjælper nu Altsammen ikke, for
dig vil jeg blive. Jeg havde haabet og
skrevet at faa høre at alt var vel over-
staart hos Der. at jeg Mund. faa gratulere,
men jeg maatte velk at du ei holdt
Ord. Thi i Maatte blev jeg dog ikke
Dedst. faa. Tante. Blev fyll. Telegram
for. den dag fra sin Edward at han
Morm. havde skjenket ham velk en
Datter; det lader vel som den Familien
ikke skal faa andet end detter: nu faa
vi at se om det Samme bliver Tilfælder
hos os. Ja Gud give det var vel over, saa
er det mig ganske det Samme hvad un-
ter det er Opt eller Sigis, jeg haaber du
ikke glemmer at telegrafeer. Thi nu gaar
vi i en daglig Spænding for den stakkels
Nina. Du maas hjælpe hende navnlig for
os alle, fra mig i Sædelethed Takke for
Brevet. Det var mig Opt at have skrevet
nogle Ord til hende ogsaa, men jeg ind-
bilder mig at naar dette indlæser maas
hun ganske vist være i Bergen, og er da
rimeligvis saa optaget af det Litt. sig
ankomme. Væson, at hun ikke bryder sig videre
om at læs, vist V'rivl just da, hun faar
derfor hase det tilgode indtil hun igges
Mormors paa Bonens. Jeg vilde meget
smilke hui Mund. Mormor paa Fødselsstif-
telser, da jeg tror hui der vist. har haat
den bedste Hæis, men naar det ikke kan
være, saa er det jo godt hui har Tony hos
endeligend Udgifterne vist vist bliver det
dobbelt.